

לקח מהפרשה,

'פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן.. בקנאו את קנאתי' (כ"ה, י"א)

רש"י: 'לפי שהיו השבטים מבזים אותו, הראיתם בן פוטי זה שפיטם אבי אמו עגלים לעבודה זרה והרג נשיא שבט מישראל, לפיכך בא הכתוב ויחסו אחרי אהרן.'

במבט שטחי פנחס עשה דבר מוזר מאד, ממש 'לא מקובל'... הוא נטל חרב ודקר למוות שני אנשים בצורה אכזרית. אמנם כל עם ישראל ידעו את ההלכה 'קנאים פוגעים בו'. אבל המעשה המבהיל עורר אנשים רבים לומר שהנה לפנחס יש סבא כמו אהרן הכהן שהיה אוהב שלום ורדף שלום, ומעשה אכזרי כזה אינו תואם את תכונותיו של אהרן, ובוודאי שאינו נובע מן השורשים שיש לפנחס מסבו אהרן. אבל באמת היה לו עוד סבא לפנחס מצד אבי אמו שפיטם עגלים לעבודה זרה, ובודאי, - כך אמרו העם- הוא שאב את ההשראה למעשהו מהסבא השני.

ועל זה העיד הקדוש ברוך הוא בתורתו ואמר: 'פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן... בקנאו את קנאתי בתוכם'... הייתה זאת קנאת ה', ופנחס שאב את ההשראה למעשהו מהיותו נכדו של אהרן שהיה אוהב שלום ורודף שלום, ולא של מי שפיטם עגלים לעבודה זרה, משום שהשלום האמיתי הוא להשיב את השלום בין ישראל לאביהם שבשמים, ואת זה היה אפשר לעשות רק על ידי קנאת ה', ואת השורש לכך למד פנחס מאהרן הכהן, שהיה אוהב שלום ורודף שלום ונתן לו את הכוח לעמוד במשימה המופלאה הזו.

ואת כל זה אנחנו לומדים מתוך השכר שקיבל פנחס על מעשהו 'הנני נותן לו את בריתי שלום' מידה כנגד מידה. המעשה שנבע משורש השלום של אהרן הכהן, יביא לפנחס את ברית השלום.

(עלינו לשבח)

לרפואת

נאוה בת מרים / אברהם בן נאוה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו
מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר
חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת זהרה
שלום בן סליימן / רחל בת חנה תנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.

פינת ההלכה

מנהגי אבלות מי"ז בתמוז

לספרדים:

- לא מברכים 'שהחינו' (למעט מספר מקרים שיפורטו בהמשך).
 - לא שומעים שירים עם כלי נגינה. (למעט נשואין, ברית מילה, בר מצווה בזמן, סיום מסכת)
 - נמנעים מריקודים ומחולות אפילו בלי כלי נגינה.
 - נמנעים מדברים שיש בהם סיכון יותר מהרגיל. (בגלל אופי התקופה)
- לאשכנזים:
- לא מסתפרים, לא מספרים ילדים קטנים ולא מתגלחים, מותר לקצר שפם.
 - לא מתחתנים.
 - יש נוהגים שלא לאכול בשר ולא לשתות יין. (למעט שבתות)
 - לא מברכים 'שהחינו' (למעט מספר מקרים שיפורטו בהמשך).
 - לא שומעים שירים המלווים בכלי נגינה גם בסעודות מצווה.
 - נמנעים מריקודים ומחולות גם בלי כלי נגינה.
 - נמנעים מדברים שיש בהם סיכון יותר מהרגיל. (בגלל אופי התקופה)

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידה בת בתיה / טל בן בתיה / נתנאל בן בתיה
שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים / נתנאל אליהו בן שושנה.

חופשה בשניים

הקיץ הגיע ואנו מתכננים את החופשה השנתית... השבוע נתייחס חופשה שלנו, ההורים. רציתי להציע לכם חופשה מסוג אחר- חופשה ביחד ללא חברים נוספים, מנתקים את הפלאפון (!) ומתקשרים רק פעם ביום לשאול בשלום הילדים. חופשה שעושים הכל בנחת ובשלווה ולא ממהרים- לועסים את האוכל לפני הבליעה (יש לאוכל טעם- אתם זוכרים?!), חוזרים להחמיא ולומר משפטים שהרבה מאיתנו שכחו לומר מאז הנישואין. כדי ליהנות מהחופשה יש לאמץ כמה כללים:

1. בחופשה לא מדברים על הילדים, (אנו מדברים עליהם מספיק כל השנה).
2. מתנתקים מהמדיה הכתובה והאלקטרונית (טלוויזיה, רדיו, עיתונים...)
3. לא מדברים על נושאים מלחיצים (מינוס בבנק...) ונושאים שבמחלוקת. מה תרויחו?

1. בחופשה זולה יחסית תקבלו ריענון חיוני של הזוגיות, והסרת האבק והשגרה מחיי הנישואין.
2. מנוחת הנפש המאפשרת לחזור לילדים עם כוחות חדשים. (לא צריך עוד חופשה בשביל לנוח...)

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידיה בן נאווה / אחיה בן נאווה
 נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה

סיפור לשבת

'אני קרובו'

את הסיפור סיפר הרב לוי רבה של פרדס חנה, בנו של הרב אריה לוי זצ"ל. "בהיותי ילד זכור לי שכל ראש חודש היה אבא קונה ממתקים, אורז אותם בחבילה, ומביא אותם לחולה נפש המאושפז בבית חולים 'עזרת נשים' בפאתי העיר. פעם אחת הפצרתי באבא שייקח אותי אתו. בדרך פגשנו יהודי ששאל את אבא לשלום קרובו חולה הנפש, אבא השיב לו: 'ברוך ה' אני עכשיו הולך לבקרו'. התפלאתי מאוד כי לא ידעתי על קיומו של חולה כזה במשפחתנו, אך לא הרהבתי עוז לשאול את אבא על כך.

הגענו לבית חולים אבא נכנס פנימה ואני המתנתי לו בחוץ ליד השער. לא עברו רגעים מועטים ואבא חזר בהותירו את הממתקים בידי החולה 'הקרוב'. בדרך חזרה אחז אבא בידי ואמר לי: 'בוודאי אתה מתפלל על הקרוב הלא מוכר שביקרנו זה עתה.

בא ואספר לך מעשה שהיה: באחד הערבים עשיתי דרכי ליד בית החולים, וכשעברתי סמוך לחומה שמעתי צרחות אימים. צעקות של גבר הנאנק בייסורים. אמרתי בלבי: אמנם בית החולים הוא של חולה נפש אך בכל זאת זה לא נשמע רגיל. נכנסתי פנימה וראיתי במסדרון אדם חבול מוכה בכל חלקי גופו מתהלך אנה ואנה צועק, זועק, נאנח וגונח מתוך ייסורים.

שאלתי את המאושפזים לפרש הדבר, והשיבו שמכוון שהאיש השתולל קשרוהו והכוהו עד שהפסיק להשתולל. שאלתי: וכך עושים לכל היתר? ענו לי: 'עד לפני תקופה קצרה זו הייתה השיטה אבל עכשיו מטפלים בנו בתרופות שהגיעו מחו"ל, ומאז לא מכים אותנו'. ובמה שונה חולה זה מאחרים? שאלתי. הוא גלמוד, אין לו קרובי משפחה שיגנו עליו, ולכן הוא ממשיך להיות מטופל בשיטה הישנה'. זעקתי: 'הייתכן?! הרי אני קרובו!!!'

ניגשתי אליו והתוודעתי אליו כקרובו, ובכדי להמחיש את הקרבה נכנסתי לחנות הסמוכה ורכשתי עבורו ממתקים. כל החולים ראו וידעו שהגיע קרובו. השמועה עשתה לה כנפיים ומאז ידעו הכל שלחולה זה יש קרוב ואין להכותו עוד. אכן השגתי את המטרה, אך מכיוון שהכרזתי שאני קרוב, אני נוהג לבא בכל ראש חודש לבקרו...

שבת שלום

לזכות זצוק"ל הרב מרדכי אליהו/ לזכות זצוק"ל הרב אלעזר אבן חצירא

לע"נ דוד יהושע בן תמר / ישעיה בן נעמי / שלמה בן סולטנה / שושנה בת בתיה / יוסף בן יהודה
 מרדכי בן יפת / בצלאל בן יפת / אסתר בת אסתר / מירה בת מלכה / מיכל בת צדיקה
 סעדה בת סליימן / כרמלה בת יחיא / שלום בן שלמה / שלום בן יחיא / יואל בן יחיא
 רומיה בת אברהם / רבקה בת תמר / פנינה בת יחיא / לירז בת מירב / שלום בן דוד
 ניסים בן יחיא / דוד בן סעיר / ג'זל בת יחיא / חממה בת יחיא / סליימן בן דוד / יורם בן מרים
 מחפוד בן יחיא / בדרה בת אברהם / יפה בת מזל / דוד בן שלמה / יצחק בן אברהם